

vendigt at anvende en Del af den her foreslaaede Bevilling til Fremme af norsk Kornavl og til Opretholdelse af en rimelig Pris ved Afsætningen af denne.

I Stortinget var der imidlertid ikke tilstrækkelig Stemning for dette Forslag, idet Regeringens Forslag om Bygning af Siloen vedtoges med Venstres og Arbejderpartiets Stemmer, medens Bondepartiets og Højres Forslag om Forhøjelse af Overprisen for norsk-avlet Hvede og Rug af Prisreduktionen for norsk Havre vedtoges oversendt Regeringen.

3. *Tvungen Iblanding af norsk Smør i Margarine.* Ifølge den nye norske Margarine-lov af 24. Juni 1931 kan det ad administrativ Vej paabydes, at al i Norge fremstillet Margarine skal iblandes en vis Procent norsk Smør. I Henhold hertil fastsattes det med Virkning fra 1. November s. A., at der skulde iblandes 2,5 kg Smør eller ca. 2,5 pCt. i hver 100 kg Margarine incl. Smør eller et tilsvarende Kvantum Fløde.

Paa det Tidspunkt, denne Ordning indførtes, var der en ikke helt ubetydelig Overproduktion af norsk Smør, og Hensigten med den paabudte Indblanding af Smør i Margارين var at hjælpe Landbruget ved at skaffe dette af med Overproduktionen og derigennem bidrage til Smørprisens Opretholdelse. Den norske Margarineproduktion udgjorde da ca. 48 Mill. kg om Aaret, og Smørindblandingen skulde saaledes kunne aflaste Smørmarkedet for ca. 1 Mill. kg om Aaret, hvilket svarede til den daværende Overproduktion af Smør. Imidlertid viste det sig hurtigt, at Overskudsproduktionen af Smør vedblev at være lige saa stor som før Iblandingen begyndte, hvilket skyldtes større Smørproduktion og aftagende Forbrug paa Grund af de daarlige Tider, og Iblandingsprocenten er derfor efterhaanden blevet forhøjet. For Tiden er den 7. Da Margarineproduktionen stadig kan anslaaes til ca. 48 Mill. kg, vil det altsaa sige, at der nu anvendes noget over 3 Mill. kg Smør til Iblanding i Margارين.

Ordningen har medført en Prisforhøjelse paa Margarine, som Landbrugsminister Five under den ovenfor nævnte Interpellationsdebat i Stortinget opgav til ca. 6 Mill. Kr. med den nuværende Iblandingsprocent og de nuværende Margarinepriser. Forholdet er det, udtalte han, at den Prisforhøjelse, som falder paa Margarineforbrugerne, er adskilligt større, end hvis Margarine og Smør var købt hver for sig, og han troede ikke, han kunde gaa med til en større Iblanding til yderligere »Beskatning« af Margarineforbrugerne. Han vilde dog ikke ganske afvise Tanken, men man maatte i saa Fald overveje, om ikke enkelte Margarinemærker kunde udtages fra Iblandingen, saaledes at de, der havde daarligst Raad, dog kunde faa billig Margarine. Iøvrigt mente Landbrugsministeren, at man, hvis man vilde opnaa højere Smørpriser, hvilket han ansaa for berettiget, maatte gaa til den Begrænsning i Produktionen, som er nødvendig, hvis da ikke denne Begrænsning kommer af sig selv.

For Margarinefabrikkerne har Iblandingstvungen voldt betydelige Vanskeligheder, hvilket væsentligt skyldes, at de i ikke ringe Omfang faar tilsendt det saakaldte Bondesmør, der er af en meget varierende Kvalitet, og det som oftest er den ringeste Kvalitet, der sendes til Margarinefabrikkerne. Disse er, opgives det, paa Grund af Konkurrencen, mere eller mindre blevet nødsaget til at tage imod daarlige Kvaliteter af Smør. Fabrikkerne har imidlertid forgæves forsøgt at faa Bestemmelserne forandret, saaledes at de var forpligtet til alene at anvende mejeribehandlet Smør. Endelig opgives det, at en Følge af Ordningen har været, at Befolkningen i ikke faa Egne er ved at gaa over til at bruge Surrogater som Sirup o. l., idet de finder Margارين for kostbar, efter at Priserne er blevet forhøjet delvis paa Grund af Smøriblandingen.

Fra et Landbrugssynspunkt har Ordningen imidlertid stort set virket i hvert Fald hidtil tilfredsstillende. Ved den Aflastning af det indenlandske Smørmarked, som er sket gennem Ordningen, har det været muligt som foran anført, tildels at udnytte Smør-